TROITA

A Romanian Religious and Cultural Digest .

Mare este puterea Crucii Tale, Doamne.

Editor : Neculai T. T A N A S E .

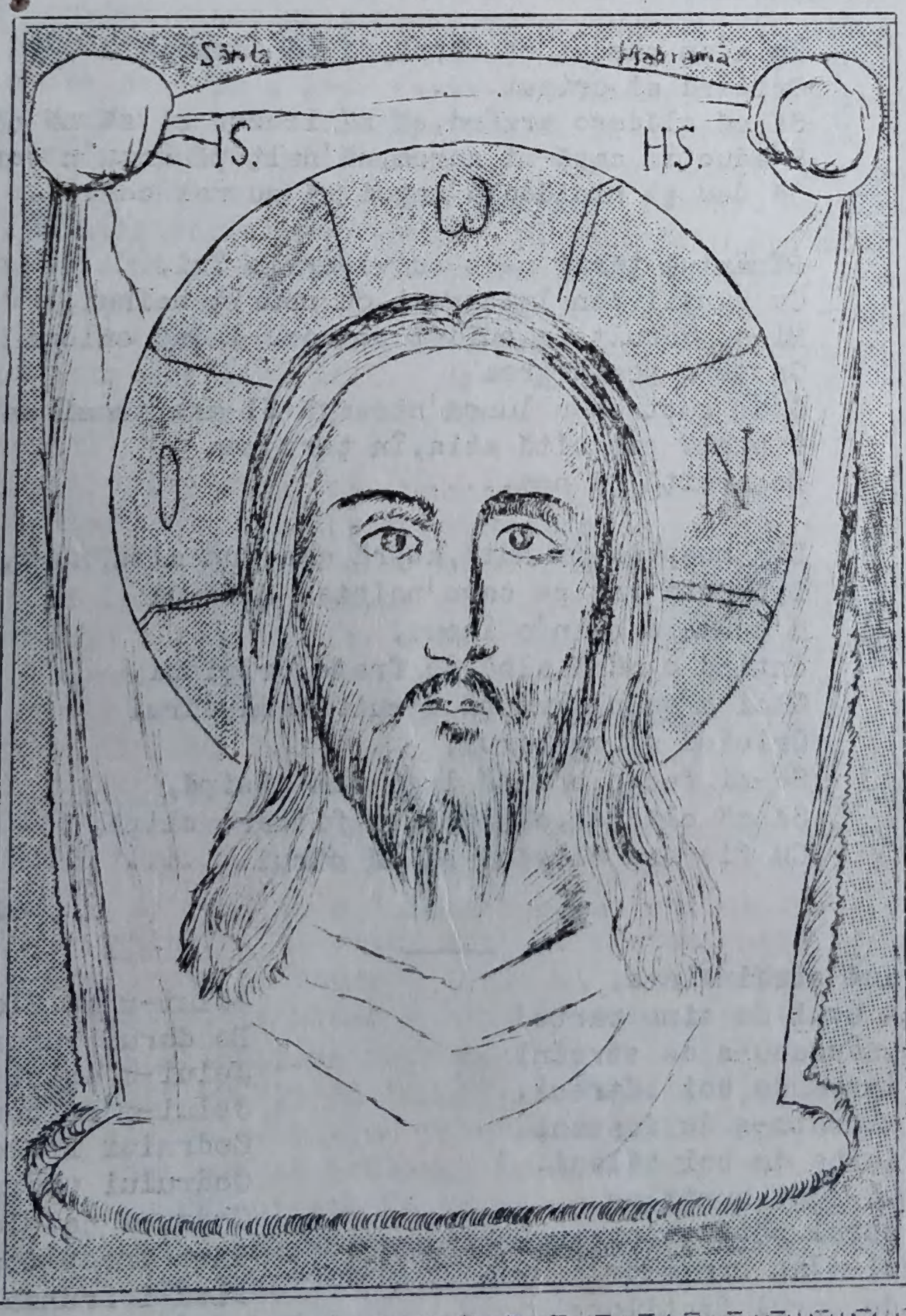

Publisher:
Nicolae T. T A N A S E .

Foae de mărturisire ortodoxă şi românească.
A Romanian Religious and Cultural Digest .

"Troiţa" is a non-profit publication.
Adresa noastră este:
" TROITA "
P.O. Box 366.
Adelaide St. Station.
TORONTO.1.Ontario. CANADA..

Orice contribuţii băneşti pentru editura" TROITA",rugăm să fie trimise prin:cheque , money order(mandat poştal) sau recomandat,pe NUMELE EDITORULUI , la adresa revistei.

Mă ştiu...

de Aron COTRUS.

Mă ştiu:
Neastâmpărat sunt ca argintul viu....
Nu m'am născut să număr stelele pe cer
Si nici,stingher,
Aurului să-i slujesc - argat neghiob -
Si raiuri pământeşti să-i cer...
Nici să subjug,
Nici să fiu rob.

Eu m'am născut să dărui,să mă dărui
Oricând şi oricui....
Să mă clădesc arzând,să mă izbesc şi să mă nărui;
S'aduc în casă-mi zarea,să'nalţ pământu'n cer,
Să dau şi niciodată'napoi să nu mai cer....

Pământul ţării mele cu viforele lui,
Cu munţii pân'la ceruri,cu nourii haihui,
Mi-au dăruit un suflet pe care-l dau oricui
Ca pe o poamă grea
C'un gust ce'n lumea'ntreagă îl are numai ea...
O poamă pârguită abia,în ţara mea
De argiţă şi nea.....

Din noaptea-mi mută,aspră aşa cum alta nu-i,
Din casa mea pe care'naintea nimănui
N'o'nchid şi n'o încui,
Intind o mână albă,de frate,orişicui,
Căci m'am născut să dărui,să mă dărui
Oricând şi oricărui,
Să-mi fac o sfântă lege din risipă,
Să mă clădesc,cântând,cu fiecare clipă,
Cu fiecare clipă - să mă nărui.....

(din vol."Ţară".).

DOINA din Ardeal.

Săracă străinătate,
Mult avui de tine parte!
Vai,mâncatu-s de streini
Ca iarba de boi bătrâni.
Si mâncatu-s de duşmani
Ca iarba de boi bălani.
Jelui-m'aş munţilor
De dorul părinţilor ;
Jelui-m'aş brazilor
Si de dorul fraţilor;

Jelui-m'aş florilor
De dorul surorilor.
Jelui-m'aş şi n'am cui
Jelui-m'aş codrului,
Codrului frumosului,
Codrului umbrosului.
Codru-i jalnic ca şi mine,
Vara trece toamna vine,
Pică-i frunza toată bine,
Vested şi pustiu rămâne.

(Culegere de George Murno).

o-o-o-o-o

C U L T U L Ortodox.

de Pr.E.B.

(Urmare din Nr.10.Septembrie 1953).

7. O altă notă distinctivă a cultului Bisericii Ortodoxe este caracterul său mistico-simbolic şi realist în acelaş timp.

In întregimea lui,acest cult este creaţia spiritului elenist şi oriental,al cărui gust pentru analogie,simboluri şi sensuri mistice e îndeobşte cunoscut.Mai toate riturile şi ceremoniile sale sunt concepute ca nişte simboluri sau chipuri văzute ale unor realităţi ascunse şi spirituale:fiecare din ele ascunde,simbolizează sau întruchipează o ideie transcedentă un sens tainic,ceva din lumea celor nevăzute şi supraomeneşti.Prin simboluri,cultul ortodox ne aminteşte şi ne duce cu gândul la trecut,adică la diferitele etape,momente sau întâmplări din istoria sfântă a mântuirii iar prin sensurile mistice ne indică sau ne face să ne înălţăm mintea la cele viitoare,la lumea lucrurilor imateriale şi la cele ce ne aşteaptă dincolo de moarte.Astfel,Liturghia creştină a fost numită pe deoparte o formă a recapitulării intuitive sau de comemorare permanentă a iconomiei mântuirii(Sf.Teodor Studitul),iar pe dealtă parte,o imagine văzută sau preînchipuire terestră a Liturghiei cereşti,a slujbei celei fără de materie pe care o oficiază Sfinţii şi Îngerii deapururea,în jurul tronului Celui Prea Inalt(Dionisie Pseudo-Areopagitul,Sf.Maxim Mărturisitorul,ş.a.).

Datorită acestor simboluri,figuri şi preînchipuiri,cultul ortodox îmbracă adesea înfăţişări cu adevărat dramatice.El caută să ne dea,adică,în chipul cel mai plastic şi mai sugestiv,intuiţia cea mai vie a unor fapte sau întâmplări din istoria sfântă.Aşa e,de exemplu,slujba impresionantă a scoaterii Epitafului şi a Prohodului din Vinerea Patimilor, punctul culminant al creaţiei liturgice ortodoxe",cum o numeşte Sergiu Boulgakoff(L'Ortodoxie,p.183).Ea ne face să recimţim şi să trăim aevea,în fiecare an,durerea coborîrii de pe Cruce şi a îngropării Mântuitorului,reprezentat plastic prin Epitaful în faţa căruia cântăm cântarea jalnică a Prohodului şi cu care facem ocolirea Bisericii,reconstituind astfel cortegiul funebru format de cei care l-au însoţit pe Domnul la mormânt.Cui nu-i stoarce lacrimi citirea Evangheliilor Patimilor la denia de Joi seara sau plânsetul de jale al Prohodului ce exprimă nu numai durerea Bisericii,a ucenicilor,a Sfintei Fecioare şi a femeilor mironosiţe,îngenunchiate la picioarele Crucii,dar şi presentimentul şi nădejdea învierii Celui răstignit şi îngropat?

Iată,deci,motivul pentru care unii autori protestanţi au caracterizat Liturghia noastră drept o"reprezentare sensibilă(perceptibilă)a divinului,o dramă sfântă".(H.Mulert, Konfessionskunde,Giesen,1926,p.99;Dr.Konrad Algermissen,Konfessionskunde,Hanover,1930,p.339).

Nu trebuie să înţelegem,însă,că prin aceasta am avea deaface cu o simplă comemorarea a evenimentelor sau a realităţilor sfinte sub o formă sacramentală.Este vorba de o adevărată actualizare a acestor fapte,de o reîncire şi retrăire a lor pe pământ.Astfel,prin slujba Crăciunului nu facem doar amintirea Naşterii lui Christ;ci El se naşte cu adevărat, în chip tainic,în fiecare din noi Însine,aşa după cum în ziua de Paşti învie.Tot aşa cu sărbătoarea schimbării la Faţă,a intrării în Ierusalim,cu patimile,îngroparea şi înălţarea Lui la cer,ca şi cu toate sărbătorile care comemorează evenimentele din istoria vieţii Sfintei Fecioare,dela naşterea până la Adormirea Ei.Precum zice marele teolog rus S.BULGAKOFF, "slujbele noastre divine,în solemnitatea lor,în bogăţia cultului lor,adesea minuţios împodobit,nu sunt numai simple amintiri,ci chiar acţiuni misterioase,hristofanii...In acest sens anul religios ortodox reînnoieşte în cadrele timpului şi al experienţei accesibilă omului, viaţa cu Hristos şi în Hristos,viaţa umană a Mântuitorului,încheiată cu Înălţarea Sa,ca ceva separat şi deosebit de viaţa lumii,se reproduce în Biserică,ca ceva general,universal, fundamental ce epuizează totul".(CERUL PE PAMANT,loc.cit.p.47).Cu alte cuvinte,ale aceluiaşi teolog,"viaţa Bisericii,în slujbele sale,ne face sensibilă întruparea care se împlineşte în chip misterios:Mântuitorul continuă să trăiască în Biserică,sub aceeaşi formă în care s'a arătat odată pe pământ şi care dăinuieşte în toate vremurile şi este dat Bisericii să reînvieze amintirile sfinte,aşa fel încât noi devenim nouii lor martori şi participăm la ele". (L'Ortodoxie,pp.180-181).

8. In sfârşit,o ultimă trăsătură particulară prin care se distinge cultul ortodox,este pancosmismul său. El îmbrăţişează şi cuprinde adică în sfera sa de influienţă nu numai sufletul şi persoana omului,ci întreaga natură,toată făptura zidită,pe care o bine-

./.

cuvintează şi o sfinţeşte.Aceasta o face el mai ales prin acea categorie de slujbe pe care le numim cu un termen technic ierurgii,iar romano-catolicii sacramentalii,adică slujbe de sfinţire care alcătuiesc cuprinsul Molitfelcului,cea mai populară dintre cărţile de slujbă ale Ortodoxiei.Pe cât de scumpe sufletului ortodox,pe atât de dispreţuite şi de hulite sunt ierurgiile de către protestanţi şi secte în general,ca şi de necredincioşi.Ele constituiesc una din principalele ţinte de atac ale vrăşmaşilor Ortodoxiei,care le socotesc,în general,ca practici magice sau resturi de superstiţie păgână, strecurate în creştinism.

Care este,deci,justificarea şi raţiunea de a fi a ierurgiilor Molitfelnicului ortodox?-Ele urmăresc să purifice pe om şi firea înconjurătoare,vietăţile şi lucrurile de care omul are nevoie pentru trai sau pentru mântuirea sa.Se ştie că păcatul primilor oameni a introdus desordinea şi nefericirea nu numai în viaţa omenească,ci a stricat şi armonia dintru început a firii înconjurătoare,când toate cele făcute de Dumnezeu,erau"bune foarte" (Geneză,I,31).Greşala protopărinţilor neamului omenesc a turburat şi pacea celorlalte vieţuitoare,peste care Dumnezeu îl făcuse stăpân pe om şi a întinat şi pământul,din care acesta fusese zidit,pe care e silit să trăiască,din care îşi trage hrana şi mijloacele de existenţă şi cu care,deci,el e solidar(înfrăţit) în această viaţă.Asupra tuturora apasă blestemul Ziditorului,de după căderea lui Adam:"..Blestemat să fie pământul întru lucrurile tale. Spini şi pălămidă va răsări ţie şi vei mânca iarba pământului.Intru sudoarea feţei tale vei mânca pâinea ta,până când te vei întoarce în pământ,din care eşti luat;că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce"(Gen.III,17-19).Urmările păcatului au devastat,deci,nu numai fiinţa omenească,ci s'au întins şi asupra întregei zidiri,făcând-o să sufere împreună cu omul,să aştepte şi să dorească şi ea izbăvirea din stricăciune,ca şi omul,precum spune Sf.Apostol Pavel:"Căci făptura s'a supus deşertăciunii,nu de voie,ci pentru cel ce a supus-o,spre nădejdea că şi făptura însăşi se va slobozi din robia stricăciunii,spre slobozenia măririi fiilor lui Dumnezeu.Căci ştiu că toată făptura împreună-suspină şi împreună-are durere până acum..."(Rom.VIII,20-22).

Soarta naturii a fost astfel strâns legată de aceea a omului:coruptă din pricina omului,ea îşi aştepta vindecarea tot prin el.Căzută sub înrăurirea şi puterea Celui Rău, din pricina păcatului omenesc(Comp.şi Efes.II,2),natura a căpătat,odată cu omul,putinţa de a fi restabilită întru curăţenia şi armonia dintru început,prin întruparea Mântuitorului. Imbrăcând cu adevărat firea omenească,Mântuitorul a străbătut ogoarele cu lanuri,a iubit florile câmpului şi pasările cerului,pe care le-a dat pildă omului pentru frumuseţea şi strălucirea lor,a mâncat din roadele pământului,s'a botezat în apa Iordanului,a fost uns cu mir şi aromate,a stat trei zile în sânul pământului,ş.a.m.d.Cu un cuvânt,nimic din lucrurile zidite n'a rămas străin omenităţii sale şi nimic n'a rămas în afara harului Sfântului Duh, care plutea pe deasupra apelor la facerea lumii(Gen.I,2).

Astfel,sfinţind El însuşi natura omenească pe care a purtat-o,Mântuitorul a lăsat Sfinţilor Săi Apostoli şi puterea de a sfinţi natura,de a o sustrage de sub înrăurirea şi puterea Celui Rău(comp.Mat.X,8;Marcu XVI,17-18,etc),de a o readuce în sfera de influienţă a Harului divin,spre slava lui Dumnezeu si spre folosul omului."Intrucât tiranul neamului omenesc a robit pe om,stăpânul întregei firi şi împreună cu el şi lumea cea văzută toată,întocmai cum se întâmplă şi cu curtenii împăratului căzut prizonier,pentru această pricină,înainte de a alege vreo materie pentru una sau alta din Sfintele Taine,trebuie s'o scotem de sub puterea Celui Rău,printr'o slujbă anumită.Aşa,de pildă,înainte de a începe să boteze cu apă,preotul o curăţeşte,prin rugăciuni,de orice putere a Celui Rău.Tot,pentru aceleaşi pricini(la sfinţirea Bisericii),arhiereul spală mai întâiu Altarul cu apă curăţitoare a toată răutatea,arătându-ne lămurit calea pe care trebuie să mergem spre bine,al cărei început este tocmai să ne scuturăm întâiu de rău..."(Nicolae CABASILA,Despre viaţa în Hristos,trad.rom.T.Bodogae,Sibiu,p.128).

De aceea,Biserica Ortodoxă binecuvintează întreaga creaţiune:florile şi iarba câmpului,ţarinile,livezile şi lanurile(1 Februarie şi sfeştaniile),roadele pământului şi fructele pomilor(la Sânpietru şi 6 August),ramurile arborilor(stâlpările la Florii),mâncările şi cărnurile(la Paşti),apele(la Boboteză),casele şi lucrurile din ea,animalele şi tot ce vine în atingere cu omul,după folosul şi trebuinţa fiecăruia(comp.S.BOULGAKOFF,L'Orthodoxie,pp.190-191).Ea binecuvintează,deasemenea,şi munca omului,ocupaţiunile şi îndeletnicirile cu care acesta îşi duce viaţa(binecuvântarea turmelor,a luntrilor şi a mrejelor,a semănăturilor,rugăciunea la arie,ş.a.),începutul si sfârşitul oricărui lucru,momentele,întâmplările şi împrejurările cele mai de seamă din viaţa noastră,atât cele de bucurie cât şi cele de întristare(rugăciunile pentru cei ce călătoresc şi pentru tot felul de trebuinţe,ierurgiile în legătură cu moartea,Te-Deum-urile şi polihroniile la diferite împrejurări, rânduielile intrării în călugărie,ş.a.).

./.

Care sunt,deci,efectele sau urmările ierurgiilor?-Prin ele,puterea şi acţiunea curăţitoare şi sfinţitoare a Bisericii revarsă nu numai supra fiinţei omului , ci şi asupra întregului univers,harul sfinţitor,scoţându-l de sub puterea blestemului şi sfinţindu-l.Cu alte cuvinte,prin Biserică-adică prin slujitorii ei-se împărtăşeşte şi firii neînsufleţite precum şi vietăţilor necuvântătoare,binecuvântarea lui Dumnezeu,în măsura în care le este de trebuinţă.Astfel,după cuvântul Sfântului Apostol Pavel,"toată fiinţa lui Dumnezeu e bună şi nimic nu este de lepădat,dacă se ia cu mulţumire,căci se sfinţeşte prin cuvântul lui Dumnezeu şi prin rugăciune"(I.Timotei,4-5).Natura,care până aci era mai degrabă potrivnică omului,devine astfel un mediu prielnic traiului şi un auxiliar al mântuirii lui, asociată sau împreună-părtaşă cu acesta la preamărirea Ziditorului.Omul,reîmpăcat cu Dumnezeu,trage deci cu sine toată creatura din nou spre Dumnezeu,apropiind-o de El,ca totul să fie canal şi instrument al mijlocirii Harului dumnezeiesc(comp.Dr.Iosef CASPER,Die sakramentale Welt, în vol.Morgenländisches Christentum.Wege zu einer oekumenischen Theologie. Hrgb. v.dr.Paul KRÜGER u.dr.J.TYCIAK.Paderborn,1940,p.175).

Astfel ierurgiile pregătesc şi anticipează sau prevestesc făptura cea nouă,care va să fie,transfigurarea creaţiunii,sau acel"cer nou şi pământ nou",pe care le-a văzut Sf. Ioan Evanghelistul în vedenia sa(Apoc.XXI,1) şi pe care le aşteptăm,potrivit făgăduinţei,după sfârşitul veacului acestuia(II Petru III,13.Comp.S.BOULGAKOFF,L'Ortodoxie pag.192).

Cum putem răspunde,oare,acelora care dispreţuiesc ierurgiile,pretinzând că ele ar fi practici magice sau resturi de superstiţii păgâne,strecurate în creştinism?-Răspundem că puterea de înrăurire a creştinismului nu poate fi limitată numai la sufletul omului.Căci omul nu este numai suflet,ci şi trup,este o fiinţă legată de pământ:trupul lui e zidit din pământ,adică din aceleaşi elemente(stihii)din care e alcătuită întreaga fire văzută;omul trăieşte în mijlocul firii,îşi trage din ea hrana şi izvoarele fiinţei sale fizice,e înfrăţit adânc cu ea.Cosmosul(natura) trăieşte,deci,în om,face parte din structura intimă a fiinţei umane şi trebuie,deci,sfinţit,ca şi sufletul omului.Căci Iisus nu este numai Mântuitorul sufletelor ci şi al trupurilor,şi deci al lumii întregi.Când consumăm o substanţă sfinţită,- noi înşine ne sfinţim şi,dimpotrivă,dacă mâncăm ceva necurat,noi înşine ne pângărim.Sfinţirea naturii sau a materiei este,deci,o condiţie a sfinţirii sufletului.Ori tocmai acesta e scopul ierurgiilor.(Comp.S.BOULGAKOFF,L'Orthodoxie,p.192).

A practicat Biserica astfel de ierurgii,încă din vechime,sau sunt ele născociri mai noui,cum pretind protestanţii şi sectanţii?-Ierurgiile sunttot atât de vechi ca şi Biserica.Ba pe unele din ele le moştenim încă din Legea Veche,ca de exemplu,curăţirea femeii la 40 de zile după naştere(vezi LEV.XII;comp.LUCA II,22-24);pe altele le-a săvârşit Mântuitorul însuşi(tămăduirea bolnavilor,izgonirea duhurilor necurate,binecuvântarea pruncilor şi a Sfinţilor Apostoli,a pâinii,a vinului şi a peştilor,etc.);în sfârşit despre cele mai multe din ele ne vorbesc Sfinţii Părinţi şi scriitorii bisericeşti din primele veacuri creştine,ca Sf.Justin MARTIRUL şi Filosoful(Apol.I,61-65),TERTULIAN(De baptismo,cap.7,De corona Militis,cap.3,4,),Sf.Vasile cel Mare(Despre Sfântul Duh),ş.a. Rugăciuni pentru binecuvântarea şi sfinţirea apei(aghiasma),a untdelemnului,a fructelor,sfeştanii pentru ploaie,ş.a.; găsim scrise chiar în cele mai vechi rânduieli sau aşezăminte bisericeşti,ca:Aşezămintele (Constituţiile)Sfinţilor Apostoli,din sec.III-IV,precum şi în cele mai vechi cărţi de slujbă,ca Evhologhiul episcopului Serapion de Thmuis(în Egipt),din secolul IV.La acestea,s'au adăugat cu timpul şi altele mai noui,iar rânduiala lor s'a desvoltat,treptat,ca şi rânduiala altor slujbe,prin adăugarea de rituri sau ceremonii şi cântări noui,dar sâmburile sau miezul lor,adică rugăciunea principală de binecuvântare sau sfinţire a rămas aproape aceeaşi ca şi în vechime.

.-.-.-.-.-.-.-.-.-

(Studii Teologice. Urm.în Nr.viit.)

VORBE CU TALC:

Răutatea e un vierme care roade'n adevăr
Inima celui ce-o are,-ca şi viermele din măr...
Deci,cum mărul ros de vierme cade singur jos din pom,--
Tot aşa,din slava lumii,cade şi hainul om!

Vasile Militaru.

- " Toată bogăţia cuiva nu preţuieşte nimica,dacă n'a făcut milostenii din ea."
- " O carte rea,dată în mâna unui tânăr s'o citească,e ca o viperă ascunsă în iarbă,gata de a-şi vărsa veninul din ea."
- " Cel ce ştie să-şi stăpânească pornirile,e un om care va ieşi biruitor în viaţă".
- " Tinereţea e timpul de pregătire pentru drumul cel lung al vieţii,pe care îl avem de străbătut;căci ceeace ai semănat la tinereţe,aceea culegi la bătrâneţe."

.oyoyoyo-.

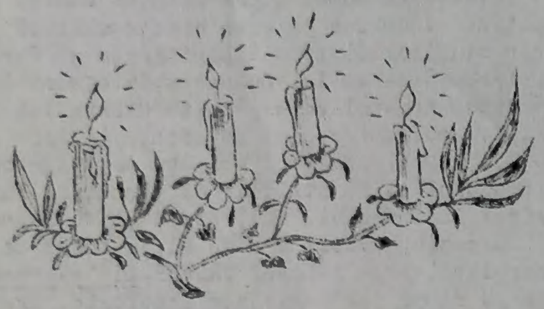

Evanghelia:
"Cred Doamne:ajută necredinţei mele!"

P R I N O S .

Intâiul gând Ti se cuvine Tie,
Putere creatoare,
Tu care faci din patimi poezie
Cum zămisleşti din mlaştini stătătoare
O candelă de nufăr argintie
Din care-şi urcă flăcările line
Feştilele de galbene stamine.

Intâiul dor Ti se cuvine Tie
Intâiul dor de-a mă desface'n soare
Sub auria razelor ninsoare
Ca floarea unui crin
Când mugurul se sparge de frumuseţe plin.

Intâiul cânt Ti se cuvine Tie
Intâiul cânt cu care,şoptit pe jumătate
Ca un suspin de boare ce'n ramuri se destramă
Ma luluit în poala-i de ierburi aromate
Natura mamă.

Intâiul imn Ti se cuvine Tie,
Puterea creatoare,
E'n ea credinţa din copilărie
Si-o inimă tremurătoare.
Când roadele grădinelor se coc
In Iunie la'ntâiul verii foc,
Uşor înrumenite şi brumate
Pe jumătate
O văd pe mama,paznică fierbinte
A unei datini sfinte:
Cucernică adună'ntâiul rând
De poame coapte.
Si murmurând
Icoanelor misterioase şoapte
Tămâie îndelung şi luminos
Al ramurilor părguit prinos
Si iese ca şi mine'n dimineţi
Duminicale,
O Doamne'n cinstea rodnicici Tale
Să'mpartă'ntâmplătorilor drumeţi.

(Din volumul:"DARURILE PAMANTULUI"
de Nichifor CRAINIC.)

L U M A N A R I L E .

de Nichifor CRAINIC

Cum ard,par flori de flăcări,iar sfeşnicele par
Pioase mâni ce'nalţă buchete spre altar,
Le tremură văpaia şi fâlfâie pe zid
Ca nişte aripi care se'nchid şi se deschid.

Ca nişte aripi care cu zbuciume se zbat
Să deie zbor în larguri şi-avânt înflăcărat
Credinţei absorbite cu farmec de mister
Pe'ntrezărite zarişti deschise către cer....

Te caută,o Doamne.al arderilor zbor,
Ard inimile noastre în flăcările lor,
Si'n stropii calzi de ceară ce picură pe jos
Sunt lacrimile noastre pe-altarul Tău prinos.

Si's facle,Doamne,care se'ndoaie şi se frâng
Ca sufletele care îngenunchiate plâng
Si-Ti cer încredinţarea că se va revărsa
Pe umilinţa noastră Dumnezeirea Ta.

Indură-Te,o Doamne,că Tu eşti bun şi ştii
Ce dureros e golul sub bolţile pustii,
Când totu-i stins,iar stropii căzuţi din facle par
Că-s lacrimi împietrite în van pe-al Tău altar.

CANTECUL PAMANTULUI .

Pământule rodnic,pământule sfânt,
Tu care-mi eşti leagăn,cămin şi mormânt
Ridică spre focul aceleaşi stele
Credinţele tale,credinţele mele.

Evlavie ţie,pământule bun!
In sânul tău doarme trecutul străbun
Păstrând pietre scumpe din vremile acele
Comorile tale,comorile mele.

Când gemi sub copite de cai frământat,
De graniţi duşmane adânc sfâşiat,
Se sbat în furtuna mâniilor grele
Durerile tale,durerile mele.

Involbură'n mine viteze puteri
Iar când voiu fi vrednic ţărâna să-mi ceri
Pe groapa-mi uitată să creşti viorele
Iubirile tale,iubirile mele.

Din clocotul inimii stinse să-mi faci
Umbroase coroane de falnici copaci,
Prin mândrele vânturi să urci către stele
Nădejdile tale,nădejdile mele.

.-.-.-.-.-.

B I S E R I C A S T R A B U N A .

Cu inima zdrobită de lacrimi şi durere
Mă'ndrept astăzi la tine biserică străbună,
In timp de liturghie când clopotul răsună
Să-mi dai o rază dulce-cuvânt de mângâiere.

Tu ştii s'alini durerea din patimile noastre
Si lacrimile toate cu mâinile-amândouă,
Le ştergi ca şi o rază bobiţele de rouă
Si ne îndrepţi privirea spre zări mereu albastre.

La tine se adună,biserică preasfântă,
Atâtea inimi frânte...copii,moşnegi şi mame;
Ei toată suferinţa încep să ţi-o destrame
Si-ascultă cu'ndurare când glasul tău cuvântă.

La sânu-ţi cald de mamă,tu ai primit în noapte
Voivozi învinşi în lupte,străjeri dela hotare
Si blândelor domniţe cu feţe plângătoare
Le-ai dat şi ocrotire şi mângâiere'n şoapte.

Te văd sclipind prin neguri în luptă cu duşmanii!
Dar i-ai învins-slăvit-o-corabie în valuri-
Căci mare e puterea Eternului în veacuri
Si arma ta divină ei nu o ştiu sărmanii.

Mă rog acum fierbinte,stăpână a tuturora,
Ascultă-mi suferinţa cu slabele-mi cuvinte,
Dorinţelor înalte şi visurilor sfinte
Din adieri divine,redă-le aurora.

Vasile POPESCU.

RUGACIUNE
către Ingerul Păzitor.

"Ingerul lui Hristos,păzitorul meu cel sfânt,acoperitorul sufletului şi al trupu lui meu,iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi şi mă izbăveşte de toată vi clenia vrăşmaşului meu cel protivnic,ca să nu mânii cu nicun păcat pe Dumnezeul meu .

Roagă-te pentru mine,păcătosul şi nevrednicul rob,ca să mă arăt vrednic bunătăţii şi milei prea Sfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor Sfinţilor."

Amin.

Câteva ICOANE FACATOARE DE MINUNI şi câte-moaşte aflătoare în Tara Românească.

"Unde vrea Dumnezeu,acolo se biruieşte rânduiala firii",scrie în cărţile de slujbă.De aceea în multe locuri se fac semne şi minuni prin sfintele icoane,pentru întărirea noastră.

Tot astfel şi cu sfintele moaşte,care îmbogăţesc pe credincioşi"cu binecuvântări,cu încredere,cu bărbăţie şi cu putere duhovnicească",după cum zice Sfântul Ioan Gură-de-Aur.

Fiindcă Dumnezeu a îmbelşugat pământul nostru cu icoane şi cu moaşte,facem însemnare aci despre câteva dintr'ânsele.Despre icoanele făcătoare de minuni şi moaşte din ţara noastră,am luat ştire din cartea răposatului Episcop Melchisedek,carte numită"ORATORIU" şi tipărită în anul 1869.

Icoane făcătoare de minuni.

Icoana Maicii Domnului din Mânăstirea Neamţu,jud.Neamţu,numită şi"Inchinătoarea",vindecă boalele.

Icoana Sfintei Ana,muma Maicii Domnului, din M-rea Bistriţa,jud.Neamţu,vindecă boalele.

Icoana Maicii Domnului din Mitropolia dela Iaşi,vindecă boalele.

Icoana Maicii Domnului din M-rea Agapia, jud.Neamţu,se scoate pentru ploaie.

Icoana Maicii Domnului dela Schitu Horaicioara,jud.Neamţu,vindecă boalele.

Icoana Maicii Domnului(din stejar)dela Bisericani,jud.Neamţu,tămăduieşte.

Icoana Maicii Domnului dela M-rea Horaiţa jud Neamţu,se scoate pentru ploaie.

Icoana Maicii Domnului din Rădăşeni,jud. Baia,tot pentru ploaie.

Icoana Maicii Domnului dela M-rea Adam, jud.Tutova,tămăduieşte boalele.

Icoana Maicii Domnului dela Floreşti,jud. Tutova,se scoate pentru ploaie.

Icoana Maicii Domnului dela Trifeşti,jud. Roman,se scoate pentru ploaie şi vindecă boale.

SFINTE MOASTE .

Capul Sfântului Grigorie Teologul,arhiepiscopul Constantinopolului,25 Ianuarie,la M-rea Slatina din judeţul Baia.

Moaştele întregi ale Sfântului Ioan cel Nou,2 Iunie,la M-rea Sf.Gheorghe din Suceava.

Moaştele întregi ale Sfintei Cuvioase Paraschева cea nouă,14 Octombrie,la Mitropolia din Iaşi.

Moaştele întregi ale Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou Basarabov,27 Octombrie,la Mitropolia din Bucureşti.

Precum şi alte multe icoane făcătoare de minuni şi moaşte pe tot cuprinsul Tării.

.-.-.-.-.

IERARHI ORTODOCSI

Mitropolitul VARLAAM.(1590-1657) este fiu de răzeş din judeţul Putna.Trimis într'o misiune politică în Rusia,Varlaam a avut prilejul să cunoască activitatea desfăşurată acolo de P. Movilă.La sfârşitul vieţii s'a retras la Mânăstirea Secul.

Pe lângă activitatea sa culturală-a întemeiat prima tipografie în Moldova şi o academie teologică la Iaşi-Mitropolitul VARLAAM a desfăşurat şi o activitate cărturărească.El a scris :Carte românească de învăţătura Duminicelor de peste an(Iaşi,1643),cunoscută sub numele de:Cazania lui Varlaam şi tipărită în tipografia cea nouă dela Trei Ierarhi cu cheltuiala voievodului Vasile Lupu,care înţelege astfel să dăruiască"acest dar limbii româneşti". Cartea cuprinde 74 de predici pentru toate duminicile şi sărbătorile anului.Ele par să fie traduse sau prelucrate după un original sau originale neindentificate până acum. Cazania lui Varlaam are o mare importanţă pentru scrisul românesc.Urmând pilda diaconului Coresi, care cu un veac mai înainte inaugurase seria cărţilor româneşti,Mitropolitul Varlaam este cel dintâiu prelat român,care are curajul s'o rupă cu tradiţia slavonismului în biserică şi să introducă în mod oficial limba română.Adresându-se întregei"seminţii româneşti pretutindene ce se află pravoslavnică într'această limbă",cartea lui Varlaam trece hotarele Moldovei şi pătrunde în toate provinciile locuite de Români.Deci Mitropolitul Varlaam este scriitorul care înţelege să cuprindă în concepţia sa pe toţi Românii,fără deosebire de provincie.De aceea,el nu ne vorbeşte de limba moldovenească sau munteană,ci de limba"românească". Deşi limba sa este presărată pe ici pe colo cu termeni şi forme gramaticale moldovenşti,totuşi,Mitropolitul Varlaam se străduieşte să ne dea o limbă unitară,curăţită de slavonisme urîte,familiară Românilor din toate provinciile,păşind astfel pe calea deschisă de Coresi şi vădind aceleaşi preocupări de unitate linguistică pe cari le-am putut constata la colegul şi contemporanul său din Ardeal,Mitropolitul Simeon Stefan.

Făcând o călătorie în Tara Românească,pentru a mijloci pacea între Vasile Lupu şi Matei Basarab,mitropolitul Varlaam a văzut în biblioteca boierului muntean Udrişte Năsturel,un Catehism calvinesc tipărit la Alba-Iulia în anul 1640 din ordinul craiului Ardealului Gh.Rakoczy I. Cetindu-l,"l-a aflat plin de otravă de moarte sufletească".Cuprins de "mare grijă şi multă scârbă",hotărî să se opună acestei propagande.A urmat Sinodul dela Iaşi(1642)despre care a fost vorba mai sus,iar Mitropolitul Varlaam a crezut de datoria sa să dea un:Răspuns la catehismul calvinesc(Suceava 1645),pentru a arăta că ei,Calvinii"tâlcuiesc rău şi strâmbează scriptura sfântă".Cartea trebuie considerată ca un răspuns dat propagandei calvine de biserica ortodoxă şi este prima şi singura lucrare originală cu caracter polemic în literatura noastră veche.

(C.Loghin"Istoria Literaturii Române"1943)

.-.-.-.

N.HERESCU.

TROITA.

Oţelit plugar,blajin şi demn,
Neamului temelie şi îndemn,
Pe sufletul tău,curat ca o azimă,
Tara toată se razimă.

Tie nu-ţi plac cuvintele umflate,
Rabzi când furtuna se abate,
Cu lacrimi nu'ntinezi durerea,
Chinul tău îl ştie tăcerea.

Cina ta e aşa de cuviincioasă
Parcă stai cu îngerii la masă
Si iubirea ţi-este cu sfială
Nu făgăduieşte şi nu'ngeală.

Nu eşti lacom,nu eşti semeţ,
Tii la pământ fiindcă n'are preţ.
După faptă nu aştepţi răsplată;
Elocinţa ta e doar o vorbă:gata!

Când vin domnişorii cu ifose sparte
Tu te tragi binişor la o parte.
Numai când ţara la hotare plânge,
Te ridici,uriaş,şi dărui sânge.

Tu ne'ntăreşti încrederea în mâine,
Dătătorule de pâine,
Chip de troiţă tăiată'n lemn
Care ne faci spre Miază-Noapte semn,
Plugar veşnic,plugar demn.

.-.-.-.-.-.

"Laudă suflete al meu pre Domnul;
"Lăudavoiu pre Domnul în viaţa mea;
"Cânta-voiu Dumnezeului meu,până ce voiu fi."
(Profetul David:Psalmul 145,vers.1.).

Oct.14.Sf.PARASCHIVA.

Intru tine maică cu osârdie s'a mântuit cel după chip,că luând crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup,căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet ,de lucrul cel nemuritor.Pentru aceasta cuvioasă Paraschivo,împreună cu îngerii se bucură duhul tău.
(Tropar,Glas 8).

Oct.26.Sf.Mucenic. DUMITRU.

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea,purtătorule de chinuri,pe tine,cela ce ai biruit pe păgâni,deci precum mândria lui Lie ai surpat,şi la luptă îndrăsneţ ai făcut pe Nestor,aşa Sfinte Dimitrie pe Hristos Dumnezeu roagă-L,să ne dăruiască nouă mare milă.
(Tropar,Glas 3).

CHINONIC

de J. C A R T .

C ât de Mărit .

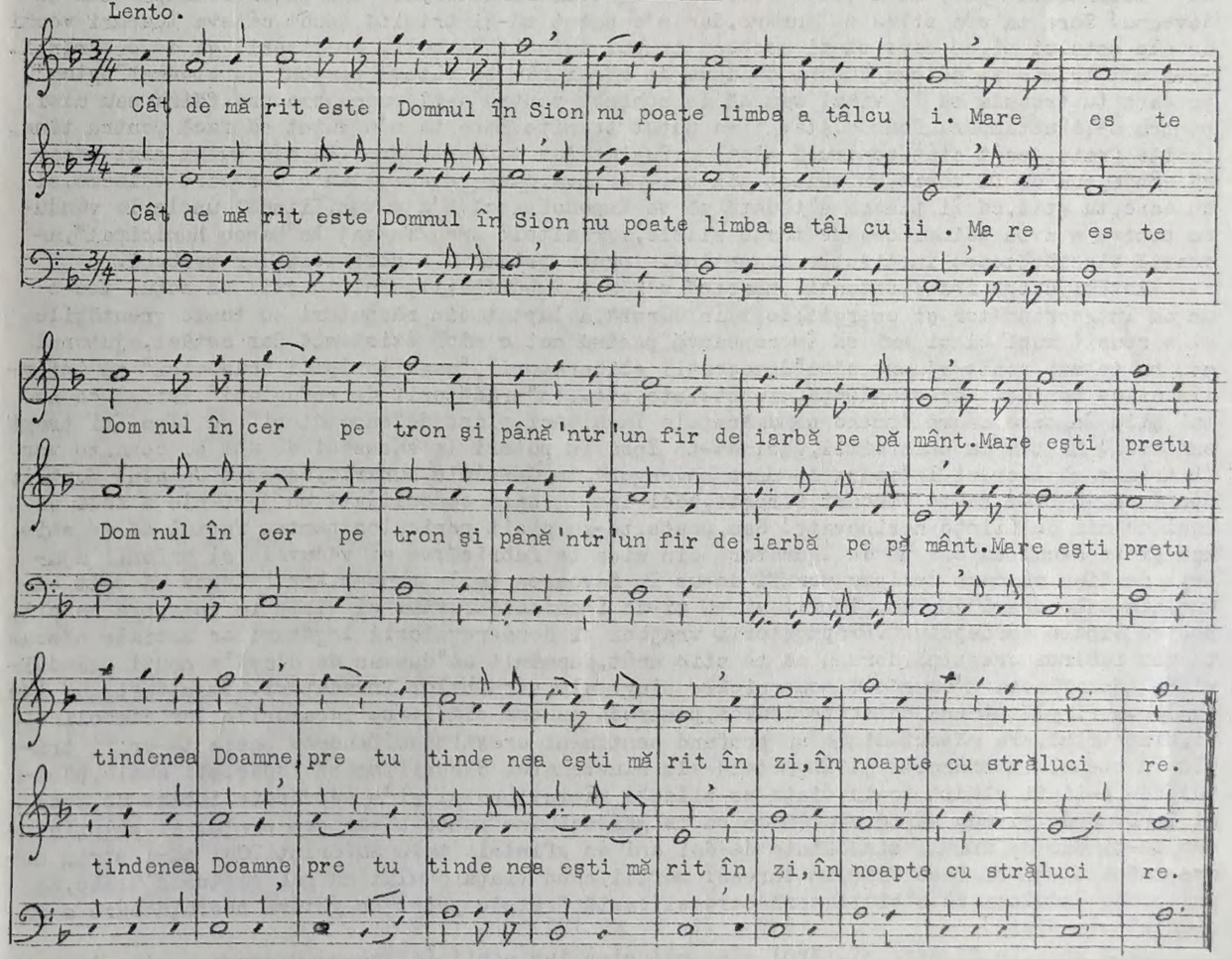

Din tinereţele mele,multe patimi se luptă cu mine,ci însuţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte Mântuitorul meu.

Cei ce urâţi Sionul ruşinaţi-vă de Domnul,căci precum iarba de foc,aşa vă veţi usca!
Să fie Doamne mila Ta spre noi,precum am nădăjduit şi noi întru Tine!

o---------o (Octoihul cel Mic).

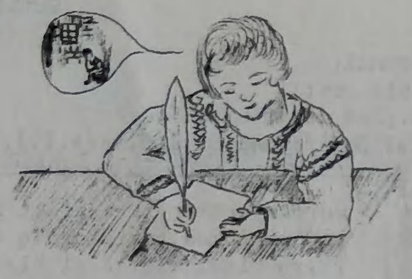

Pagina Românceі.

SCRISOARE către Fratele meu .

Dragul meu frate,

Ieri, pe când făceam ordine într' un sertar, am dat peste ultima ta scrisoare, cu data din Ianuarie 1951; scrisoare pe care o asemănesem, ca să n'o mai recitesc, pentrucă oridecâteori o fac îmi sfâşie sufletul. Dar, ce importanţă poate să aibă suferinţa mea, faţă de dramatica ta existenţă actuală!?

Tu, dragă frate-care ne-ai ţinut loc de tată-care nu mai poţi scri de doi ani şi jumătate, eşti acum un condamnat la cinci ani închisoare, pentru sabotaj, de oameni ce nu se tem de Dumnezeu, iar legile omeneşti le calcă în picioare sau le aplică pentru salvarea unui regim de teroare! Iar ultimile tale rânduri (pentru prima dată în viaţa ta, îmi ceri ceva; tu totdeauna ai dat şi n'ai cerut nimănui nimic), erau un apel desperat, la generozitatea mea de soră cu noroc, scăpată de urgia comunistă şi refugiată în "bogata Argentină"!

Dar, vai! sorei tale, ca şi ţie, ca şi tuturor Românilor, i-a murit norocul, în clipa când Tara ne-a fost cutropită de bestiile roşii din "răsărit", răsărit, de unde trebuia să ne vină "libertatea" şi "lumina", după cuvintele marelui scriitor, dar mai puţin român, Mihail Sadoveanu! Sora ta s'a stins de durere, dar n'a putut să-ţi trimită decât câteva lucruri vechi de ale soţului ei, cu care să-ţi acoperi trupul chinuit de boli, de mizerii şi de suferinţi. Ti-a mai trimis şi câteva duzini de lame de bărbierit şi câteva perechi de ciorapi "nylon", pe care tu trebuia să le vinzi sau să le schimbi pentru a-ţi putea procura făină sau ulei, pentru a-ţi astâmpăra foamea. Atât ţi-a putut trimite! Sora ta n'a putut să facă pentru tine, iubite frate, decât atât, pentrucă viaţa refugiaţilor e foarte grea. Ea n'a putut nici măcar să vândă, cum ar fi dorit, un obiect din cele câteva, care reprezentau o oarecare valoare, şi cu care, tu ştii, că îi plăcea altădată să se împodobească! N'a putut, fiindcă unele le vânduse pentru a avea pâinea cea de toate zilele, iar altele erau în gaj la "Banco Municipal", această binefăcătoare instituţie argentină, singura prietenă a nefericiţilor pribegi.

Astăzi, dragă frate, situaţia noastră s'a mai îmbunătăţit, căci tu ştii că soţul meu e un om întreprinzător şi energic; deşi în vârstă, a luptat din răsputeri cu toate greutăţile şi a reuşit după cinci ani să încropească pentru noi o mică existenţă. Dar astăzi, ajutorul meu nu te mai poate ajunge căci "democraţii eliberatori", "umanitariştii bolşevici" au interzis orice contact: corespondenţă, pachete, etc, etc., cu "trădătorii de refugiaţi". Astfel că nu mai ştiu în care anume dintre nenumăratele închisori, pline de "sabotatori" ca tine, îţi tragi sufletul! Mă tem ca nemernicii, găsindu-te încă în puteri la şasezeci de ani şi ceva, te vor fi trimis să lucrezi la "opera de mare anvergură, la Canalulu Dunării, devenit Canalul Morţii, operă ce va trăi peste veacuri, firesţe, căci are baza consolidată cu jertfele a zeci şi zeci de mii de fiinţe nevinovate! Sau, poate, te-au găsit periculos pentru faptul că te stimau şi te ascultau cei 30 de lucrători din mica ta fabrică; ca şi văduvele şi orfanii ajutaţi de tine şi care desigur vor fi depus în favoarea ta la proces. Vor fi spus că eşti om bun, din cale-afară de bun, cinstit şi că ţi-ai închinat efortul şi viaţa ta întreagă muncii, pentru "binele aproapelui"! Propagatorii vrajbei şi dezagregatorii legăturilor sociale născute din iubirea creştină, doreau să te ştie urât, duşmănit ca "duşman de clasă" a nouii orânduiri! Si tocmai asta n'au găsit nemernicile slugi ale străinilor invadatori. Umanitarismul tău nu le va fi plăcut-era chiar periculos, pentrucă nu era clădit pe idealurile lor diabolice-ci, dimpotrivă, era născut dintr'un profund sentiment creştinesc! Deaceea poate te-or fi trimis în stepele nesfârşite şi îngheţate ale blestematei Siberii, ca să ispăşeşti acolo, păcatul de- a-ţi fi clădit toată viaţa pe pildele Mântuitorului şi 'n adevărata iubire de Neam şi Tară. Unde şi cum să te caut? Unde să te găsesc? Cine poate să-mi dea sfatul şi soluţia cum să-ţi dau de urmele străbătute de doi ani de sfintele tale suferinţi? Cui să-i strig nedreptatea ce ţi se face? Cine, în iureşul morţii, când viaţa omului nu mai contează nimic, se mai poate înduioşa de o biată soră care-şi caută fratele prins de ghiara necruţătoare a regimului comunist?!

Iată dece, în fiecare zi, părul mi-e mai nins, iar ochii îşi pierd vederea pentru lacrimile ce le vărs pentru suferinţa ta şi a întregului nostru Neam încătuşat.

Iată dece în genunchi mă rog, Doamne îndură-Te de noi!

Tie, frate scump!

MARICICA.

o-o-o-o

O ROMANIE PATRIA MEA

In mărul ce se pârguie pe cracă
Noi ţi-am gustat pământul roditor,
Din svonul dus pe câmpuri de-o talangă
Ti-am respirat nelămuritul dor.

E sânul tău de mamă pâinea moale
Si laptele domoalelor cirezi.
Iubim albastrul fum în rotocoale
Că tu ai fost deprinsă să viseзi.

Ai frământat credinţi nemuritoare
In sângele focoşilor băieţi,
Cari-au culeş pe buze de fecioare
Sărutul mândrei tale frumuseţi.

Profetic luminezi peste dezastre
Cărări ce'n zări de răsărituri pier....
La glasul clopotelor noastre,
Ne ridicăm cu tine către cer.

Iţi lămurim pe lespezi de morminte
Săpatul graiu din timpul glorios,
In straturile vechi de oseminte
Iţi numărăm al jertfelor prinos.

Trecutul adormit şi viitorul
In clipa care bate ne'mpreuni:
Când fericiţi lipim la piept feciorul,
Imbrăţişăm într'ânsul pe străbuni.

Prin veacurile moarte'n suferinţă
Te-am ridicat în slăvi pe-al nostru scut,
Si zămislim eterna ta fiinţă
Din fiecare trudă pusă'n lut.

Prin noi răsufli'n marele elanuri.
Tu gemi când sângerările ne dor,
Ci'n vestejirea noastră dorm noianuri
De vieţi ce-or înflori la vremea lor.

Sus cupa morţii cu dureri amare!
Sorbind-o, te vom binecuvânta;
Ca râurile contopite ' n mare,
Noi vom muri în nemurirea ta .....

Nichifor CRAINIC .

o-o-o-o-o-o

("DARURILE PAMANTULUI").

Mult e dulce şi frumoasă
Limba ce-o vorbim
Altă limb'armonioasă
Ca ea nu găsim

UN STRIGAT DE ALARMA .

III

Românaşului îi place
Ca sufletul său,
Vorbiţi,scrieţi româneşte
Pentru Dumnezeu!

Saltă inima'n plăcere
Când o ascultăm
Si pe buze-aduce miere
Când o cuvântăm.

Sub titlul : CE NE UNESTE PE NOI,ROMANII AMERICANI, ziarul"America"(Nr.79) printr'un articol ce ne-a mers la inimă,pune degetul pe o rană ce ar trebui să doară pe orice Român ce nu e ruşine de originea lui şi anume aceea a limbii noastre româneşti.

"Poporul american este un conglomerat de diferite naţionalităţi.Fiecare din ele duce o viaţă organizată în sânul propriului său grup etnic,având drept centru biserica şi organizaţiile naţionale,în sânul cărora se manifestă cu atâta amploare viaţa culturală a poporului din care se trag.Fără îndoială că pe toţi îi leagă credinţa,obiceiurile şi mai ales, mai presus de toate limba pe care o vorbesc şi în care îşi pot spune cel mai bine necazul şi bucuria.Limba este aceea care cimentează pe toţi cei de acelaşi neam.

Românii care s'au transplantat pe meleagurile americane,după ce s'au organizat ca grup naţional,au pus baza vieţii religicase,întemeind biserici.Limba română este încă vorbită,pentrucă tineretul de azi a învăţat ceva dela părinţii lor veniţi direct dela brazda românească.Pentru ei nu este însă o limbă în care se pot exprima în mod natural.Nu este o limbă pe care ar putea-o vorbi atunci când situaţia nu le cere.In aparenţă faptul nu este de condamnat.Dar ne gândim că va mai trece o generaţie şi limba română va fi pentru descendenţii neamului românesc,în America,tot aşa de străină ca şi cea chineză sau japoneză.Dece? Pentrucă organizaţiile noastre-incluzând biserica,nu fac nici un efort de a învăţa româneşte pe copii.Nu este deajuns să-i strângi la o masă şi să le serveşti"stuffed cabbage" şi pui with rice",pentrucă aceasta nu le va mări cu nimic interesul şi dragostea pentru limba şi cultura românească şi nici dorinţa de a o perpetua în Statele Unite şi Canada.

Copiii,mai ales cei mici,nu mai aud limba română.Ei nu mai aud vorba dulce românească,nu mai ştiu de farmecul melodiei româneşti din gura mamei.Bine înţeles,că până şi în cazul fericit când s'ar lua măsurile necesare pentru a învăţa pe copii româneşte,efortul este întârziat,cel puţin cu vreo două duzini de ani,pentrucă tinerii părinţi nu mai vorbesc limba română în casele lor.Prin urmare,chiar dacă copiii ar fi iniţiaţi în cele româneşti o oră pe săptămână,efortul ar fi pierdut acasă.Totuşi,de bună seamă că e bine să pornim la muncă"mai târziu decât niciodată".O măsură de urgenţă este imperativă.In loc să ne lăsăm duşi de"situaţie",si să înlocuim limba română la orice ocazie cu limba engleză,este necesar să reînviem limba română în America,acum cât mai este timp.

Toate acestea dacă vrem să ne numim Americani de origină română.Si cine are scăpare de această realitate de a aparţine unui neam?Ce fel de cetăţean american ar fi acela care nu are cu ce contribui la tezeurul acestei ţări,la care toate naţionalităţile au contribuit cu atâta generozitate?

Mâine,dacă nu ne dăm seama la timp că limba română este aceea care ne mai ţine adunaţi în jurul societăţilor şi bisericilor noastre,la mesele şi petrecerile noastre,vom sta faţă în faţă cu inevitabilul: In cazul că un tânăr va mai şti că e ortodox,greco-catolic sau baptist,nu-i va mai păsa dacă se va duce la bisericile Grecilor,Sirienilor,Ruşilor,Bulgarilor sau Polonilor,pentrucă limba nu mai constituie pentru el nici o legătură de bază.Iar atunci când i se va face bilanţul de îndatoriri de cetăţean american de origină română,ruşinea o vom suporta-o noi toţi,cari am putut şi am avut datoria să-i înarmăm cu cele necesare dar ne-am pierdut vremea cu fleacuri şi n'am făcut-o.Istoria americană,care înscrie zi de zi fiecare efort sincer,orice contribuţie de valoare a fiecărei naţionalităţi,va purta pagini care vor arăta că noi am supravieţuit cu trup,dar sufletul ne-a murit de mult.

Să ne trezim din vreme,căci amară şi ruşinoasă ne va fi răsplata mai târziu.

Dv.,femei şi bărbaţi,care aparţineţi parohiilor,societăţilor şi cluburilor româneşti, care vă daţi seama de realitate,acuma aveţi ocazia să încoronaţi tot entuziasmul muncii Dvs.de zeci de ani.Luaţi iniţiativa înfiinţării unei şcoli,fie ea cât de simplă,în care copilaşii Dv.şi nepoţeii să înveţe româneşte.Tot ei vă vor rămâne îndatoraţi,atunci când îşi vor da seama că rodul muncii Dv.a fost tot atât de necesar ca şi pâinea de toate zilele."

Blăstăm mare s'aibă'ncasă
Care limba lui îşi lasă;
Care-şi lasă limba lui
S'l'ardă para focului!

Care fuge de-alui mumă
Si de părinteasca-i numă,
Fugă-l doara Domnului
Si dulceaţa somnului!

(Părinteasca Dimândar

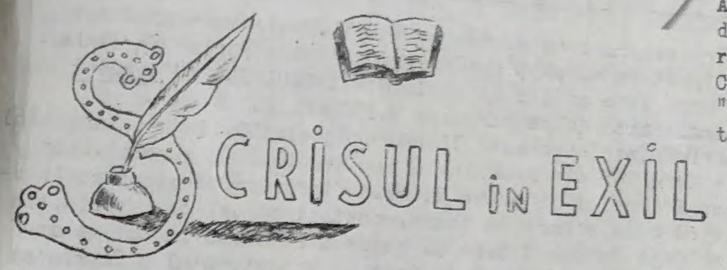

Apelul făcut de Biblioteca Română din Freiburg-Germania nu a avut mare răsunet în inimile Românilor din Canada.Până în prezent au răspuns: "TROITA":5 dolari,D-nii Vasile Posteucă:5;Ile Ion Cristescu 5;Silviu Benga 2;Sebastian Manea 3;şi Gheorghe Bălaşu 3.Suma de 23. de dolari a fost trimisă Bibliotecii printr'un cheque negociabil pe piaţă liberă.

Am primit la Redacţie: CARTI:

Sever P O P : La Dialectologie.Aperçu historique et méthodes d'enquêtes linguistiques.Imprimerie:J.Duculot. Gembloux-Belgique.1950.Operă publicată cu concursul Fundaţiei Universitare din Belgia,patronată de Comitetul Permanent Internaţional de Linguistică şi cu o subvenţie a UNESC-ului.Prima parte,la Dialectologie Romanc,734 de pagini,format mare,conţine:un cuvânt înainte al autorului care prezintă lucrarea şi mulţumeşte celor ce i-au stat într'ajutor;introducere(un expozeu istoric asupra desvoltării dialectologiei);capitolele:Franceza,Spaniola,Portugheza,Italiana,Română(dialectele române şi un "Atlas linguistic",etc).-In Partea doua,la Dialectologie Non Romane,(total ambele volume:1334 de pagini) autorul se ocupă de limbele şi dialectele neromanice din:Germania,Elveţia,Luxemburg,Belgia,Olanda,Danemarca,Suedia,Norvegia,Marea Britanie,Statele Unite şi Canada;apoi de limbile slave,cele fino-ugriene(Finlanda,Estonia,Ungaria,);greaca modernă,; albaneza;limba arabă cu dialectele ei nenumărate;chineza;dialectele din India;coreana,etc.

Operă monumentală care-fiind scrisă în franţuzeşte şi deci accesibilă tuturor oamenilor de ştiinţă şi a celorlalţi intelectuali din Lumea intreagă-face cinste autorului ei şi prin Dânsul Tării Românesti.- Preţul ambelor volume e de:1.000.franci belgieni.Cererile vor fi adresate direct autorului:185,Avenue des Alliés,LOUVAIN-Belgique.-

In "Biblioteca Romanica" Basel-Elveţia a apărut:

Sever P O P: GRAMMAIRE ROUMAINE,1948,A.Francke AG.Verlag Bern,457 de pagini.Conţine:Fonetica;Morfologia;Sintaxa limbii române.

Sever POP: 1 Decembrie 1918,Roma 1951.14 pagini,o broşură cu :"Extras din revista Suflet Românesc.-
- Troisieme congrès international de toponymie et d'anthroponymie,1950,Coimbra, 14 pagini,extras din revista portugheză de filologie.-
- Les problemes de la toponymie et de l'anthroponymie roumaines.,1951,Louvain,extras din:Volume II:Actes et Memoires de H.Draye şi C.Jodogne.

Biserica Română din Paris

lucrarea Arhimandritului mitrofor Dr.Teofil Ionescu dată la lumină de Prea Cuviosia Sa cu ocazia împlinirii a o sută de ani dela înfiinţarea primei comunităţi ortodoxe române la Paris e un dar duhovnicesc făcut pribegilor români din capitala Franţei-mai ales-unde timp de opt ani (1939-1947)a păstorit ca al 22-lea Slujitor al Altarului Legei noastre Strămune.Dragostea Sfinţiei Sale de Neam şi de Aşezămintele Lui ca unul ce s'a născut creştin şi-i mândru de ortodoxia lui o simţi în fiecare cuvânt din broşura ce face parte din atât de frumos întitulata Bibliotecă:"Pe urmele Strămoşilor".-

---

PUBLICATII:

Buletinul Bibliotecii Române(Studii şi documente româneşti) Anul I,Nr.1.1953, Freiburg-Germania;ORBIS,Tome II,Nr.1.1953 Louvain-Belgia;STINDARDUL,Anul I,Nr.1.Innsbruck-Austria(Postfach 440.Innsbruck II-Austria)o nouă revistă apărută în exil,foarte bună din toate punctele de vedere şi căruia îi dorim un binemeritat succes;AMERICA;SOLIA(Cleveland USA);La Nation Roumaine(Paris);Faclia (Londra);Cronica Românească(New-York-USA);Vatra(Roma);VERS,Anul III Nr.2-3(East Chicago-USA);BULETIN de INFORMATII,Anul I Nr.11-12(Sydney-Australia);PATRIA;BRUECKE ZUM WESTEN(München-Germania);Dacia An.5.Nr.7.10 Decembrie 1949 trimis din Brazilia;Buletinul Militar Anul I Nr.2 şi 3(New-York USA); LIBERTATEA(Madrid).

Cetiţi,răspândiţi,sprijiniţi "TROITA",Foia Pribeagului român ce nu-şi uită Legea şi Tara .

"V I I T O R U L N O S T R U"

Există multe ziare şi reviste în exil,care se numesc româneşti.Unele sunt româneşti, deşi sunt scrise uneori în alte limbi,altele nu sunt româneşti,deşi sunt scrise în limba română.O revistă dintre acestea din urmă este şi cea întitulată"VIITORUL NOSTRU",pagini lunare evreeşti,care apare la Paris,redactată de un oarecare S.PODOLEANU.

Ce urmăreşte această revistă,scrisă într'o proastă limbă românească?Citindu-i subtitlul ai spune imediat:să apere interesele Evreilor din România şi ale Evreilor în general.Dacă ar fi aşa,n'am avea nimic de obiectat.E dreptul şi chiar datoria fiecăruia să-şi apere interesele neamului său.Dar nu e aşa.Citind-o cu băgare de seamă,constaţi că cel ce o scrie,sau cei ce o scriu,caută cu orice preţ să facă de ocară ţara şi poporul românesc în tot ce are el mai scump şi mai sfânt.Dinastia noastră,marii oameni de Stat ai noştri,totul e împroşcat aici cu noroiu,pentru cea mai mică suspiciune provenită din partea Evreilor,şi nu a tuturor Evreilor,ci a părţii celei mai mizerabile dintre ei.Prin atitudinea ei,revista aceasta nu se deosebeşte cu nimic de ziarele şi revistele ce apar astăzi în republica bolşevică română.Poate sta cu cinste alături de ele,căci şi acestea calcă astăzi cu cisma moscovită peste tot trecutul nostru,care,aşa cum a fost,nouă ne este sfânt.

"Sunteţi antisemiţi,fascişti,nazişti,huligani",ni se va spune.Stim.Dacă înjuri sau baţi astăzi pe un Român sau pe un individ al oricărei alte naţii,nu face nimic;dacă te legi de un Evreu,nu eşti întrebat dacă ai dreptate sau nu;eşti dela început fascist. Un biet Evreu,scăpat de teroarea trecutului războiu,vizita o grădină zoologică dintr'un mare oraş european.Apropiindu-se prea mult de un animal cornut,acesta era să-l străpungă cu coarnele. -"Există deci şi printre animale antisemiţi",spuse el cu amărăciune însoţitorului său.

Dar să vedem ce vrea revista"Viitorul Nostru" a tovarăşului S.Podoleanu.In Nr.4 din Februarie 1953,insultă în modul cel mai vulgar memoria Regelui Carol I,pe care nu-l numeşte decât"von Hohenzollern prusacul","fostul căpitan de husari prusaci"şi cu alte epitete de acelaşi fel.Si de ce?Fiindcă el a fost acela care a refuzat sau a îngrădit drepturile de cetăţenie ale Evreilor din România.Podoleanu aduce şi"documente"pentru aceasta,unele din ele în limba franceză.Căci,după el,României i s'a acordat independenţa în 1878 numai cu condiţia de a recunoaşte tuturor Evreilor cetăţenia română,cu toate drepturile ce decurgeau din ea.Ceea ce"von Hohenzollern" n'a vrut să accepte.In schimb a cedat cu uşurinţă Rusilor o parte din Basarabia.In 1866,când"revoluţionarul"Brătianu întroduseşc în taină pe căpitanul prusac von Hohenzollern şi-l înscăuna domnitor"român",România avea 4,5 milioane de locuitori.Dintre aceştia 15 sau 20 mii cel mult erau în stare să priceapă ceva şi să citească un ziar.Aceasta era situaţia în ţara pe care o"conducea călare pe tronul său-ca pe timpul când călărea în fruntea escadronului său de husari prusaci-regele neamţ,cu ciubotele şi cu pintenii prusaci",accla care era"în slujba lui Bismarck şi al(!)regelui prusacilor Wilhelm, care-l învoiseră în România cu scopuri bine delimitate".

Iată ce grozăvie scrie acest rege lui Wilhelm la Berlin în 1869:"deşi sunt astăzi prim al României,sunt şi rămân mereu un Hohenzollern".El a dat"prusacilor sângele din arterele poporului român",concesionându-le construcţia căilor ferate din România.El a luat Evreilor cetăţenia română,silindu-i să emigreze,ca să aducă în locul lor"coloni prusaci,iar până la urmă să atageze teritoriul României marelui imperiu visat de Bismarck şi împăratul Wilhelm". Ion Brătianu şi Mihail Kogălniceanu,trimişii lui von Hohenzollern la Berlin,au fost şi ei antisemiţi.Căci iată ce grozăvii declarau ei între altele:"România admite necesitatea de a regula această chestiune,care nu e deloc religioasă,ci esenţial naţională şi socială.Evreii sunt streini Românilor prin limbă,port şi obiceiuri.România nu luptă contra unei comunităţi religioase,ci contra unei naţionalităţi străine,care ar cuprinde complet România,dacă ar fi autorizată să cumpere pământuri".

Nu mai puţin vinovat de crimă contra Evreilor este"călăul Evreilor din România,câinele roşu Ion ANTONESCU,un smintit în felul lui Mussolini şi Hitler,fără calităţile de conducător ale primului,fără voinţa de oţel a celui din urmă.A fost un om rău şi un duşman al oamenilor.I-a duşmănit în special pe Evrei,nu din convingere,ci pentru că găsea în antisemitism o canalizare a sentimentelor sale de ură".El e"traficant de sclavi albi",căci a vrut să vândă cu 16 miliarde de lei 75-80 mii de Evrei,adică să le dea voie să emigreze în Palestina,plătind fiecare câte 200 mii de lei.Nu i-a reuşit însă aceasta(spre nenorocul Evreilor,credem noi),căci s'au opus Nemţii.

Tovarăşul Podoleanu continuă şi în numărul din Martie şi în cel din Aprilie şi Mai aceleaşi insulte murdare contra Regelui CAROL I şi a Românilor.Mai schimbă pe ici,pe colo câte un epitet,înlocuindu-l cu altul"mai tare".El ţine să înjosească întreg neamul românesc cu citate din nişte scribi obscuri,de origină şi mai obscură. Astfel un oarecare Iacob Lies-

./.

zinski,"mare economist şi sociolog evreu", spune în 1927:"Minorităţile naţionale constitue în România cam 35%.In oraşe acest procent atinge 45%.Populaţia română este cea mai retrogradă care există".

Mari personalităţi româneşti sunt acuzate de antisemitism.IORGA e antisemit,în România prusacă hohenzolleriană"(nr.din Aprilie c.)

"Un protest diplomatic de semnificaţie istorică"a fost făcut în 1867,când au fost înnecaţi doi israeliţi în Dunăre.Stim că Lazăr Săineanu(Eliezer Sain),filolog de mare prestigiu,originar din Ploieşti,a preferat să trăiască şi să activeze în Franţa.Podoleanu găseşte un document prin care lui Săineanu i se refuzase cetăţenia română şi cu aceasta ocazia de a scrie :".....metodele oligarhice din România lui von Hohenzollern prusacul,de a deposeda poporul român de cei mai proeminenţi reprezentanţi ai săi."Cazul"Lazăr Săineanu este simbolic.El sintetizează,simbolizează şi înfierează constituţia rasistă a lui von Hohenzollern prusacul,ce îngrădea fiilor celor mai distinşi ai ţării româneşti,aparţinând poporului evreu,de a-şi fi pus cunoştinţele şi gândurile lor în slujba de ridicarea culturii poporului român la nivelul occidentului"(Nr.6 din Aprilie c.).

Dar Podoleanu e şi naiv,nu numai de rea credinţă.El citează,sub titlul"Tradiţia antisemită a von Hohenzollernilor",un pasaj din mesagiul domnesc la Adunarea Constituantă din 1879 :"...Tot astfel mai târziu,când Israeliţii,persecutaţi în alte State,au năvălit cu grămada la noi,această imigraţie a fost încurajată de ospitalitatea tradiţională a Românilor,de toleranţa ce găseau aici.Când însă această imigraţiune,ajutată în parte de nepăsarea şi nestabilitatea guvernelor de atunci,a luat,mai cu seamă în judeţele de peste Milcov, proporţiuni mai mari şi se prezintă cu caracterul unei adevărate invaziuni;-când această aglomeraţiune puternică a unui element străin apăsa greu asupra desvoltării comerţiului şi industriei naţionale şi mai cu seamă asupra poporaţiunilor rurale,nepregătite a lupta contra exploatării muncii şi a activităţii lor;atunci temerile şi îngrijorările s'au ridicat,firesc,în sânul naţiunii,şi astfel,în diferite rânduri,guvernele au crezut că pot înlătura pericolul prin restricţiuni legislative,în rândul cărora în cele din urmă a fost şi art.7.din Constituţie".Unde vede tovarăşul aici antisemitism?Care om de Stat,îngrijorat de soarta poporului său,n'ar fi vorbit la fel?

Scriitorul C.V.Gheorghiu e fascist,Mircea Eliade e fascist şi chiar scriitorul evreu Camil Ring e fascist.Podoleanu e indignat de faptul că în"România Viitoare"Mircea Eliade e elogiat cu prea multe şi servile epitete.Este tocmai ce face el cu Regele Carol I : prea multe şi prea des ,desgustător de des,repetate epitete,printre care "prusac" pare să fie pentru el deosebit de josnic.

Nici poetul Octavian Goga nu e lăsat în pace.In numărul din Mai c.el e numit"slugoi rasist",în"România hohenzollerianâ de totdeauna,începând cu anul nefast 1866".

Intr'un articol scris în limba franceză,sub titlul :"Les étonnantes affirmations de O.Goga"semnat V.R.,se spune,nici mai mult,nici mai puţin decât că nu Evreii au venit peste Români,ci Românii peste ei. Evreii locuiau în Bucovina şi Basarabia înainte de a"năvăli" Românii în aceste teritorii.Românii au creat minoritatea evreească prin năvălirea lor(se repetă de trei ori acest cuvânt)şi ocuparea noilor teritorii după primul război mondial. Obrăznicia lui P.Solomon(căci el mai semnează şi astfel,pentru a da impresia că e altcineva) merge deci crescând.Vom vedea până unde va ajunge.

Solomon Podoleanu e Evreu .Treaba lui cum scrie,ce scrie şi pentru cine scrie.Dar el scrie în româneşte,într'o românească stricată,proastă,plină de greşeli de limbă,de gramatică şi mai ales de sintaxă.Ar însemna să ne întindem prea mult dacă am cita exemple.

Citind această revistă,pe lângă desgustul ce-l simţi,văzând cum încearcă un străin să batjocorească trecutul,să împroaşte cu bale spurcate şi cu noroi în marile noastre figuri istorice,îl mai ai şi pe acela de a citi o limbă românească stâlcită,pocită şi maltratată.Si acest individ pretinde că face istorie românească.Conaţionalul său Roller o face la fel în Bucureşti,sub scutul instituţiei care s'a numit odată Academia Română.

Nu ne vom mai ocupa de balele spurcate ale acestui profanator al istoriei noastre, care pare mai curând un agent al unui regim pe care-l cunoaştem cu toţii,pus anume să ne insulte şi să ne provoace,pentru a i se da ocazia să ne acuze de antisemitism.Il punem odată pentru totdeauna la punct pe acest bălos Solomon anarhist,semnalând lumii româneşti cinstite din exil murdara lui fituică.

Dr.Ion POPINCEANU.

Cine-au îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Indrăgi-i-ar ciorile
Si spânzurătorile!

Mânca-i-ar casa pustia
Si neamul nemernicia!

Mihail EMINESCU.

TRIBUNA LIBERĂ

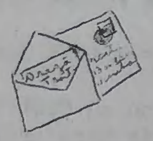

CUVANTUL CETITORULUI.

Aici se oglindesc: dorurile,necazurile şi punctele de vedere ale Cititorilor noştri,cari poartă şi răspunderea celor scrise.

Statele Unite.

V...."nu am primit nici un cuvânt măcar de nicăieri până acum,deşi apelul a apărut în"Troiţa" cam demult.Ceeace e mai trist însă în această chestie,e că"D.P"-ştii rămân la fel de surzi ca toţi ceilalţi la durerile nenorociţilor din lagărele Europei.Au uitat oamenii că a fost un timp când şi pe ei i-ar fi bucurat un ajutor venit pe căi de vânt... Ce să faci însă...Aşa e omenirea asta păcătoasă şi.mă gândesc că în adevăr nimeni nu merită să fie ajutat,căci atunci când trece de nevoia lui,uită de durerea altuia.Poate că şi cei din Europa-dacă vor veni încoace-vor face la fel ca cei cari sunt deja aci,dacă cineva le-ar cere vr'un ajutor!.....Ce mai poţi şti şi ce mai poţi aştepta?....Am strâns până acum 61 de dolari,dar mi-e ruşine să le trimit câte 2 dolari la fiecare,aşa că voiu mai încerca să strâng ceva mai mult.Iţi spun drept,îmi pare rău că m'am apucat de chestia asta şi M'AM SCARBIT cu totul.Dar,nu-i nimic,va trece şi asta.....!

D:"...mă doare auzind ce se întâmplă şi cum se întâmplă în biserica noastră. Imi este prea dragă pentru a fi prezent la această destrăbălare.Mă doare să văd că preoţii nu sunt la înălţimea vremurilor,şi că nu au înţeles nimic din răspunderea istorică ce le revine cu voia sau fără voia lor.Eu nu fac chestiuni personale.Nu sunt împotriva nimănui. Nu vreau să mai aud ce a zis cutare,ce a făcut cutare şi ce nu a zis,sau ce nu a făcut cutare.....Dragul meu,aş dori mult ca cei cari şi-au iubit odată ţara,cu toată ardoarea sufletului lor,cari au suferit temniţe,cari au fost bătuţi şi martirizaţi pentru dragostea lor nebunească pentru drepturile neamului nostru obidit şi nedreptăţit să fi învăţat ceva din aceste suferinţe.Mă gândesc la ceva elementar.Nu-mi trece prin cap ca aceste suferinţe să-i fi făcut mai cărturari sau mai rutinaţi în cele politiceşti.Mă gândesc că ar fi putut învăţa să fie oameni,nu esenţialul unei afaceri bune sau mai puţin bune,ci esenţialul în raport cu acelaşi obiectiv pentru care s'a luptat,s'a suferit,s'a murit,se luptă încă şi se plânge încă :Esenţialul neamului,autenticitatea lui.Pe această linie trebuie să lipsească ţigănia,să nu se renunţe la un minimum de pudoare publică,să se simtă anticipat rezultatul moral al unei acţiuni.

Ce minunat ar fi fost dacă Românii,veniţi aci după război,nu s'ar fi amestecat în cancanuri.Din nefericire au adus cu ei,fie mentalitatea "democraţici"româneşti,care în raport cu democraţia americană,o poţi numi cum vrei,numai democraţie NU.De pildă îi putem zice.fără să greşim :regimul lacheilor partidelor,caselor patronilor de partide,rubedeniilor şefului partidului,Lupcaşcăi,dementului Carol al II_lea,Antonescu,Sima,şi cum îţi mai vine la talitatea aceea măcinătoare de suflete de a conspira,de a căuta şi găsi adversari,de a subestima connaţionalii,de a sudui tot ce este bun şi frumos.Eu am fost convins,că generaţia aceasta de oameni trecuţi prin focul bateriilor aliate şi dugmane,supravieţuitori ai unor sguduiri morale teribile,se va ridica ca o stâncă de caracter şi de tenacitate într'o atitudine,care să smulgă admiraţia străinilor şi care să fie o coroană de omagiu peste suferinţile celor cari nu şi-au părăsit glia şi nici mormintele lor scumpe.

Ce fac domnii?Comitete,episcopii şi episcopi,unul împotriva altuia.Nicule,lasă-te de meserie.(e vorba de popie)."Nu face",vorba lui Bugariu.Popia aci şi în aceste împrejurări nu poate da un toren de activitate serioasă.....Dumnezeu cu tine!.."

FRANTA:

'M..."Cred că această revistă apare datorită zelului Dv.şi acest zel odată concretizat,arată oglinda gândurilor şi acţiunilor Dv.din primul număr al"Troiţei" până la-îndefinit. Desigur miezul revistei este şi va rămâne în frumoasele articole"Studii Teologice",după care apoi se complectează cu altele ce pentru mine sunt tot frumoase şi interesante.

In revistă aţi creat şi câteva pagini pentru"TRIBUNA LIBERA".In această"Tribună Liberă",după cât văd eu,Dv.v'aţi creat un câmp busolă,un aşa zis îndreptar pentru viitoarele numere ale "Troiţei". Tin să vă spun aceasta,deoarece m'aş face părtaş la rândurile Domnului R....din"Troiţa" Nr.10.

In acelaşi Nr.10.,domnul D.din Brazilia caută chiar a fi mai sever cu Dv.Mai întâiu vă aminteşte de Sept.1939"când amândoi aţi stat cu moartea în suflet"şi mai la urmă vă spune"ca să fiţi înţelept şi să nu vă luaţi după nărăviţii în rău şi nemernici ca de-alde..(?!)

./.

...."să luaţi metoda lui Bădia Ilie care nu înjură şi aşteaptă"... în timp ce noi,bieţii de noi,spun eu,stăm mereu cu ochii la orizont să apară soarele şi să desmorţească sufletele noastre îngheţate.

Nu este în intenţia mea ca să supăr nici liniştea domnului D.din Brazilia,dar nici să dau un obiect de comentariu acelora care se simt bine liniştiţi;faptele sunt exteriorizarea unei comunităţi şi dacă ele-faptele-nu sunt frumoase sau ne frig ochii,atunci trebuie să strigăm şi să o rupem cu liniştea,cred eu.Cine vrea să rămână liniştit,n'are decât să rămână aşa;nimeni nu-l supără.

Domnul D.din Brazilia poate a cetit ca şi mine în Nr.9.al"Troiţei" de isprava celor cinci membri "della Guardia di Ferro(Sima)"şi poate că dânsul ştie şi încă alte isprăvi... şi tace şi aşteaptă în timp ce pe tot globul Mişcarea creată de cel cu oasele vitriolizate se face cunoscută printr'o lumină nemeritată.

O altă boacănă.Aici la Paris ruşinea s'a cocoţat în biserica dela Jean Beauvais,iar Mitropolitul nostru VISARION care ne-a urmat în refugiu stă într'o casă la un loc cu"clogarii".Iată o altă ispravă a celor din"Guardia di Ferro(Sima). Un preot Ieromonah,mare luptător în"Guardia"-ce locuieşte în aceeaşi biserică dă sfaturi creştineşti în "CREDINTA"Nr.3 din America,unde pe acelaşi pagini"Mitropolitul"Alexei al Moscovei afurisesţe pe cei trei Episcopi Ucrainieini.Scurtime de vederi,pizmă cred eu,face ca aceste rătăciri să-şi aibă locul.Acest preot care se pregăteşte acum să-şi ia doctoratul în Teologie nu ştie că biserica pravoslavnică făcea politică rusească în Ucraina odată şi acum se roagă pentru victoria armatelor roşii în lume:Apostolii lui Hristos se roagă pentru întronarea materialismului marxist.Mai sunt acestea biserici,Doamne?.Mai este aceea din Tară o biserică creştină unde apostolii ei sunt decoraţi de Gheorghiu-Dej?! Si acest preot sfătuitor la"Credinţa" este mai tot timpul în casa unui tânăr căsătorit,necununat şi înconjurat de copii.Halal apostolat,..!.zic eu.Nu ştiu ce crede domnul D.eroul din Sept.1939.Dânsul are mare răbdare..

Dragă domnule redactor,eu nu vă dau nici un sfat în credinţa că dumneavoastră ştiţi ce aveţi de făcut.Pe lângă adevărul din"Studii Teologice",trageţi cu sabia vârtos în putregaiul care ne înconjoară.Va veni odată timpul poate,când vom fi judecaţi de cei din ţară şi atunci nu vom şti pe unde să scoatem.....Dacă Dumnezeu n'a vrut ca să ne lase lângă oasele celor dragi ai noştri,apoi aici,datoria celor ce au lumină la dispoziţie trebuie s'o oglindească peste tot locul.Numai aşa noi bătuţii de soartă păcatelor noastre vom mai avea curajul de a ne întoarce la cei cari acum sunt "şlefuiţi"trupeşte şi sufleteşte de torturile iadului roşu muscălesc."

NOUA ZELANDA:

F."...de asemenea orice noutate şi orice activitate ce vom întreprinde pe aici vă vom aduce-o la cunoştinţă;la fel tot ce vom mai găsi pe aici din vechile noastre cântece sau alte obiceiuri.Rezervaţi-mi ,vă rog,numerile 6 şi 7 pe care nu le-am primit încă. Vreau să am numai decât aceste numere,fiindcă ţin foarte mult ca orice publicaţie s'o am complect.Orice publicaţie ce apare acum în aceste clipe grele pentru Neamul şi Patria Română vor fi o comoară mâine când va scăpa de această nenorocire."...

BELGIA:

P."..vă mulţumesc sincer pentru nota pe care aţi publicat-o în revistă despre volumul omagial publicat cu prilejul a cincizeci de ani de activitate ştiinţifică a profesorului Mario Roques:-ne cinstim pe noi,când cinstim pe alţii."..

ARGENTINA:

F."...te minunezi de ce nu mai dau nici un semn de viaţă.Tac fiindcă mi-e ruşine de câte aud şi văd în sânul coloniei noastre de aici.Am ajuns să nu mai îndrăsnim să ne mai uităm în ochii străinilor care socotesc pe orice Român cel puţin amestecat în panamaua simisto-perciunată d in ţara care ne dă pâine să mâncăm.Ruşine mare,frate Nae şi blăstămul lui Dumnezeu! Marele industriaş,marele filantrop,marele,cântatul,tămâiatul,ploconitul "negustor român" TOCULESCU s'a dovedit a fi nici mai mult,nici mai puţin decât un "acuzat de vaste escrocherii în dauna Argentinei",el şi o sumă din oamenii tartariciului Horia SIMA.Dar cred că tu habar n'aide "geniala lovitură dată de reprezentanţii"Frontului Libertăţii"în Sud-America",căci văd că nimic n'a apărut până acum în "Troiţa". Păi,iat-o pe scurt: TOCULESCU cu vreo câteva zeci de haidamaci simişti şi vreo trei duzini de jidănuşi a păpat Argentinei sau erau pe cale de a o face,vre-o şase sute de milioane de pesos. Ceva cu asigurările.Vapoare încărcate cu fiare vechi pietroaie,date ca având mătăsuri şi textile scumpe,înecate cu oameni cu tot în oceane şi banda încasa bănuţii.Directori de bănci,funcţionari superiori amestecaţi în panama.Putregaiul aşa de mare că însuşi Peron a dat semnalul să intre în acţiune măturoiul! Si acum vine"colacul peste pupăză".Tine-te bine să nu cazi! Radu GHENEA ,Toader IORAS,Emil POPA şi alţi "politruci"de-ai lui Sima,odată întorşi dintr'o republică vecină unde fuseseră ca"revoluţionari de profesie"dar iute,iute

./.

au fost expulzaţi,s'au dus la"bădia"Ovidiu GAINA(a ajuns bădie, mucosul)să ia ultimele ordine sosite dela"crăişor".După"darea raportului",GHENEA,la ieşire din casă,simte pe umăr mâna grea a---poliţiei argentiniene care dorea să afle de unde Radu Ghenea un pârlit de refugiat ca şi noi ceilalţi avea cele 2 milioane de pesos cu care era acţionar în afacerile lui Toculescu.Ghenea-conform ordinelor primite-spune pe nerăsuflate: -"Au fost banii Gărzii de Fer aduşi în Argentina de părintele Palaghiţă(săracul părinte, cum se va fi întors cu obidă în groapă,mai ales că GORANESCU,şi acum la răcoare ca unul ce a fost complicele lui Toculescu,-cândva,în"Insemnări" ,nu găsea cu cale să se presare flori pe mormântul proaspăt al unui pribeag-pe deasupra şi preot ortodox român-care avusese curajul să spună lucrurilor pe nume ceeace noi epigonii nu-l mai avem după cum singuri poţi constata).Acest "Fond al Gărzii de Fer" a fost dat de Palaghiţă lui MANOILESCU(acum în Europa,deci în siguranţă.Mă,al naibii strateg mai e şi Găină ăsta dom'le!).Acesta,Manoilescu o parte i-a folosit la "Editura Pribegiei",iar restul prin Ghenea l'a învestit în afacerea Toculescu.Genial,nu?Numai că poliţia argentiniană n'a crezut nimic din fantasmagoria asta -era mai potrivit termenul de "găinărie"-şi strângându-l cu uşa a aflat adevărul,adică,toate aceste sume cu care erau acţionari aceşti nobili reprezentanţi ai"Frontului Libertăţii" în America,nu erau decât nişte cifre fictive menite să acopere escrocheria .Dar la altă concluzie au ajuns autorităţile argentiniene,şi anume la aceea că:Simiştii sunt un real pericol pentru siguranţa Statului argentinian şi aceştia mirosind "..a rău...sistem,e bine măăă al lui Traian PUIU şi Victor APOSTOLESCU dela Buchenwald"..au început să-şi ia tălpăşiţa de pe aici,spre alte ţări....mai puţin fierbinţi pentru tălpile lor.De-o pildă Canada.Câţi v' au fericit până acum cu prezenţa?....."

CANADA:

M."V'am cetit "Troiţa" şi am fost surprins de problema destul de judicioasă pe care o puneţi,asupra poziţiei legale şi canonice a Prea Sfinţitului MORUSCA şi Prea Sfinţitului VALERIAN.Intrebarea Dvs.este legitimă şi confuzia creiată este plină de grave consecinţe pentru mersul normativ al vieţii noastre bisericeşti de pe acest continent.După Sfintele noastre canoane,Prea Sfinţitul MORUSCA nu poate fi înlocuit de nimeni din fruntea Episcopiei,atâta vreme cât el este împiedicat fizic să vină şi să-şi ocupe scaunul episcopal.

Mi-a plăcut acest număr din"Troiţa",dar mereu insist asupra faptului de-a nu mai ataca persoane,nu pentrucă îmi place mie acest lucru,dar pentrucă este puţin elegant şi pentrucă îi daţi înfăţişare de partizană.Acest lucru nu este bine să-l faceţi.Păstraţi-i poziţia înaltă şi detaşată de pasiunile noastre omeneşti,ori cât de legitime ar fi ele."...

B.V.M."...când ne gândim la biata noastră organizare a vieţii bisericeşti de pe acest continent şi la scrisul din foaia de reprezentare a"episcopiilor"noastre.Sunt isbitoare stângăciile,sunt revoltătoare pur şi simplu metodele de punere pe drum ortodox a vieţii noastre creştine în general,este necreştin scrisul din aceste foi ale bisericii unde se vorbeşte de palme,de pistol şi de spiritul profan al duhului care străbate această sau aceste foi,etc.ca să enumăr numai ceva care îmi vine în minte în această clipă.Dacă te linişteşti şi-ţi aduci aminte de scrisul nostru de altădată,din revistele,ziarele creştine ortodoxe scrise cu duh.cu atâta duh,cu atâta ascuţime,claritate,sfinţenie şi acoperite de fapta scriitorilor,ce poţi zice de scrisul de astăzi?Unde sunt Vlădicii noştri de altădată, vrednicii noştri Vlădici în ale căror scrieri nu se pomenea nici de"cimitire",vorbind de evenimentul mare al creştinătăţii,nici de pistoale şi nici de palme.Este drept că poate ar fi trebuit să intervin şi să demasc neputinţa,orgoliul,ambiţia şi stângăcia.N'am făcut-o,pentrucă mi-am zis,este mai bine să mai aştept şi să dau timp de îndreptare celor care horbocăiesc prin întunerec.Dacă greşesc mă va judeca Dumnezeu.

Referitor la fraţii noştri dela Blaj,eu am avut un articol publicat într'o revistă din Occident de mare circulaţie prin care am încercat să pun la punct anumite probleme,obrznicii chiar,a unor nechemaţi să vorbească de ceva ce nu le aparţine.Am făcut-o major şi dela mare înălţime,pentrucă am avut conştiinţa că vorbesc de pe un mare adevăr şi apăr un trecut glorios de mare sfinţenie.Forma minoră de atac,cu pseudonime,cu contraziceri şi cu înşiruire de cuvinte,nu o aprob,o detest chiar....Si în fond,pentruce să ne pierdem vremea cu lucruri mărunte când noi avem atâtea şi atâtea probleme de rezolvat în casa noastră întru ortodox atâtea suflete care rătăcesc pe la catolici,protestanţi,baptişti şi puzderia de secte.Mai bine să stăm de pază să nu vină hoţul să ne fure din staulul nostru suflete bune şi curate,dornice de viaţă creştină.Să nu crezi Dta că toţi care au trecut la catolicism şi protestantism au trecut de dragul numai al aventurii.Este drept,avem şi astfel de elemente şi Dta le cunoşti destul de bine,dar sunt mulţi care au trecut pentrucă au văzut la noi numai scandal,ceartă,înjurături şi mari victorii electorale.Sunt la Detroit peste 30.000.de Români,iar membrii la biserici nu sunt decât 1200.Unde sunt ceilalţi?Unde este

./.

opera din trecut a Apostolilor Domnului?Si notează din această mie,vreo şase sute nu aparţin episcopiei.Cum vom strânge noi aceste suflete laolaltă?Iată problema care ar trebui să preocupe pe acei care şi-au luat mari şi grele răspunderi pe umeri. Am spus şi o repet: Nu mai ataca pe nimeni.Dă un duh liniştitor"Troiţei".Stii cine atacă?Oamenii nestatornici,superficiali,îndoielnici şi slab pregătiţi.Prin atacurile la persoane facem un mare rău Bisericii,slujitorilor Ei şi exilului nostru amărât.Ne place adesea să plângem după unitate dar nu vrem să servim la refacerea unităţii.Să avem mai multă modestie,este mai necesar...."

"Inimă pribeagă
Cin'să te'nţeleagă?!"

Rugă de Pribeag...

Doamne! Tu ştii că'n ruga mea
Nu am putinţa care-aş vrea;
Nici vremi de osanale
Ca'n sunet de chimvale
Să mă prostern în faţa Ta!

O las aceasta în grija schiturilor
Armatelor de preoţi şi ermiţilor.

Eu sunt pribeag-şi'n drumul vag
Is fugărit din prag în prag;
Din ţară'n ţară....dar senin
Imi sorb paharul cu venin,
Cu vrednicia unui mag!

Merg în calea vieţii,prin lumea străină
Alături de durerea,ce-o ţin strâns de mână.

Păşesc alean-urcuşu-i greu
Căci doruri dragi frâng pieptul meu;
Dar când mai mult mă simt stingher
Îndrept privirea către cer
Si simt cum vine harul Tău!

O lacrimă de cade,e-un picur de pace....
Doamne! eu ştiu bine că suferinţa-Ti place!

.....

Două litere mari,urmate de două puncte mici.Această formulă,atât de searbădă,cuprinde însă milioane de fiinţe,care trăiesc,cugetă şi mai ales se frământă. Pribegi,pe drumurile largi ale lumii,purtând în raniţe ori geamantane, întreg avutul lor,neînţeleşi de nimeni,aceşti nefericiţi ai destinului,sau mai bine zis aceşti ispăşitori nevinovaţi ai păcatelor altora, aceşti"Parias" ai vremilor moderne,duc pe umerii lor încovoiaţi de necazuri,toată josnicia secolului planetei noastre!

Nu există în lung şi în latul acestei lumi,ochi care să le vadă mizeria,urechi să le asculte suferinţa,doine să le aline durerile, mame care să le aducă mângâierea şi mai ales, nu găsesc nici pe oriunde,acel cuvenit braţ, care să le întindă ajutorul binemeritat.

Prinşi în vâltoarea celor două pietre de moară ale vieţii,cu cele două lumi,care se macină,încearcă în zadar să iasă din încleştarea lor,deoarece,destinul este mult mai ingrat,de cum crezuseră dânşii vre-odată.

Si totuşi,aceşti D.P. mai însemnează altceva. O mare armată fără număr;un popor nou,ieşit din vâltoarea cataclismului mondial,cel de al doilea din secolul nostru;un neam ce-şi poartă căminul şi patria'n spate,iar steagul speranţelor vagi,în inimile roase de suferinţe!

O masă de manevră,în mâinile meştere ale politicienilor de meserie,cari îi folosesc scopurilor lor,personale şi meschine.

O vacă bălţată,ce hrănindu-se din fărâmiturile căzute dela masa apusului bogat,aduce laptele necesar,celor câtorva membri din comitetele şi comiţiile"naţionale",ce s'au creiat în lung şi'n latul zării,dându-le astfel posibilitatea să-şi continue sistemul de viaţă,din vremurile bune,ce-au fost odată în ţările respective.

O gloată de deplasaţi sufleteşte şi trupeşte,(după cum,poate,însăşi formula spune în conţinutul ei),o mulţime fără cea mai mică dâră de consolare,peste care domneşte : tirania,nedreptatea,mizeria,boala,suspiciunea şi moartea!

Iată deci misterul,ce cuprind aceste două litere punctate şi iată pentruce,aceşti nefericiţi nu-şi pot găsi nicăieri în lume,odihna dorită.

Dar drumurile hoinărelii lor,nu s'au terminat încă şi nici semne de apropiat sfârşit nu sunt.Speranţa,sfânta speranţă,care mângâie de-o potrivă pe toţi muritorii,îi ţine încă în viaţă.Iar clasa oligarhică a refugiului,trebuie să ştie,că vremea socotelilor,oricât de departe este,tot va veni;căci de la această toamnă a numărării bobocilor,se va începe cu punerea temeliei lumii,lumei celei noui,ce va să vie!

Cine are urechi de auzit,să audă!

T. NOUR.

CUVINTE INCRUCIŞATE. de Satabinea.

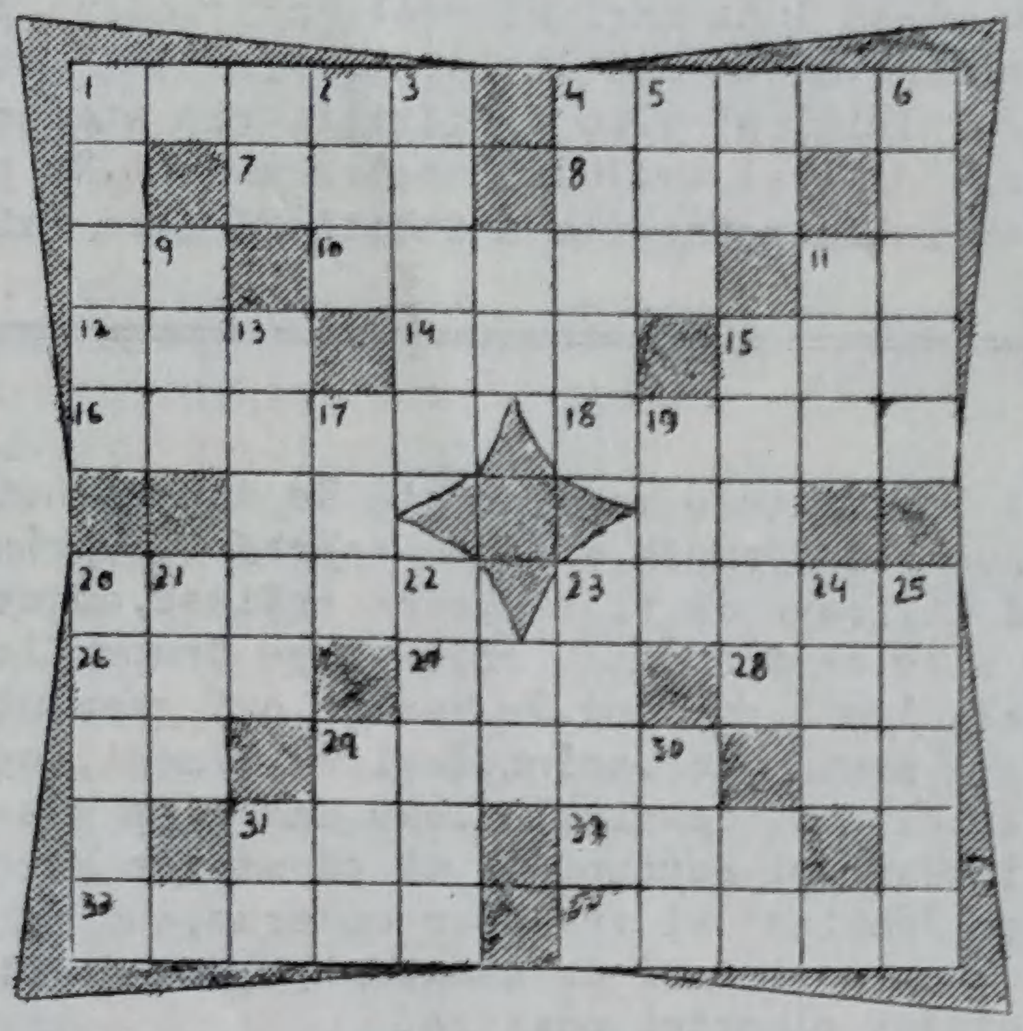

ORIZONTAL:

1.Oraş în Africa;4.Metropolă;7.Strămoş;8.unelţă de execuţie;10.Judeţ în România; 11.Prepoziţie latină;12.Tare,solid;14.Trunchi englezesc;15.Număr bulgăresc;16.Metal;18..... "ca mândrul soare"..;20.Fără miez,fără interes; 23....."de Mai"(vin);26.Armă;27.Tempo muzical românizat;28...Prietenul Caiafei;29.Oraş în Basarabia;31.Roman de Liviu Rebreanu;32.Zăpadă; 33.Lanţ de munţi în Africa;34.Tară în Asia.

VERTICAL:

1.Oraş în România;2.Bovin în Tibet;3. Cinematograf în Bucureştii d'Altădată;4.Die Goldene Stadt;5.Sfârşit nemeţesc;6.Oraş în România renumit pentru salamuri;9.Cenuşiu;11.X;13.Judeţ în România de azi;15.Silabe înlocuitoare de note muzicale;17.Bunic;19.Mamă de erou în nemţeşte(R.L.);20.Zeiţă la Elini;21.Zero;22.Prin(lat.); 23.Copil de ţâţă;24.Individ;25.Râu în Europa; 29.Spre mine;30.Nume masculin;31.Articol italian.

STIRI DIN PRIBEGIE.

CANADA.

Nuntă românească în HAMILTON-Ontario.

Sâmbătă,12 Septembrie 1953,colaboratorul "Troiţei",Dl.Gheorghe BALASU şi Dra.Lina MANDRIS s'au legat în faţa Altarului să fie soţ şi soţie după Legea şi Datinile străbune. Naşi au fost:Dna şi Dl.Sofia şi Ion CONSTANTIN din Detroit.Ceremonia religioasă a fost săvârşită cu fastul cuvenit de către Preotul Paroh:Gheorghe PREDA în Biserica ortodoxă"Invierea Domnului"din localitate.Seara,în"CASA ROMANA",într'o atmosferă caldă a urmat tradiţionala petrecere.Au fost numeroşi oaspeţi din Statele Unite,Toronto,Montreal,Windsor,Localitate şi împrejurimi.Duminică,13 Septembrie,după Sfânta Liturghie,prietenii Mirelui şi ai Miresei s'au adunat din nou la "Casa Română" la o masă intimă.Cu această ocazie au vorbit Dnii:Nicolae T.TANASE,care a citit o scrisoare a unui Grup de Prieteni din Argentina trimisă Mirelui cu ocazia întemeierii noului sale familii;Matei H.HOJBOTA şi Vasile POSTEUCA.A răspuns Mirele,cald,vibrant,plin de emoţie,umezind prin cuvintele sale ochii tuturor. Apoi,tânăra soţie,Dna Lina BALASU a mulţumit tuturor pentru dragostea arătată cu acest prilej.-

WINDSOR.

ANIVERSARE.

Sâmbătă,26 Septembrie 1953,Parohia:"POGORAREA DUHULUI SFANT"din Windsor-Ontario, de sub conducerea Preotului Paroh:George NANU şiasărbătorit aniversarea a 20 de ani dela întemeiere.Slujba în Sobor a fost săvârşită de : Prea Cuviosia Sa Arhimandritul Mitrofor Dr. Teofil IONESCU din Detroit;Prea Cuviosia Sa Arhimandritul Dr.IVANOVICI din Windsor;Cucernicia Sa Părintele George NANU din Windsor,doi Cucernici Preoţi Ruşi şi un Reverend Anglican.

Cu această ocazie,părintele Nanu a fost ridicat la treapta de Protopop,grad câştigat în urma realizărilor foarte frumoase pe teren bisericesc,românesc şi social în Parohia sa şi în comunitatea română ortodoxă din Localitate.Cântarea"VREDNIC ESTE",a fost un binemeritat Amin ieşit din tot sufletul acelora ce au fost de faţă.Seara,oaspeţi numeroşi au sărbătorit evenimentul acesta românesc(Aniversarea a 20 de ani de muncă şi iniţiativă ortodoxă românească pe pământ străin) în "CASA ROMANA" din Windsor.Printre oaspeţii străini am remarcat pe:Dl MINISTRU Federal MARTIN;Primarul Oraşului Windsor şi alţii;Cucernicii Preoţi ce au slujit precum numeroşi Români veniţi din Detroit,printre alţii familia:PARAIANU.-

---

REDACTIONALE:

Din lipsă de timp,numărul de faţă al"Troiţei"apare mai târziu şi mai sărăcuţ ca deobiceiu.Multe rubrici au fost lăsate la o parte,deşi material am avut din belşug.O ocazie rară ce ni s'a ivit de a lucra ore suplimentare în fabricile respective,a mobilizat toată Redacţia în campania de"echilibrare a bugetului "Troiţei",asigurând astfel şi pe viitor trimiterea GRATUITA a revistei noastre acelor dintre cititorii ei cari înţeleg s'o sprijinească.....moral. Cum hârtia,matriţele,cerneala,timbrele,etc,etc,se obţin pe..material ghiaţă,editura trebuie să-l scoată muncind noaptea,ziua fiind rezervată pâinii zilnice.-